JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
20 päivänä syyskuuta 2001 [1]

1. Euroopan yhteisöjen komissio vaatii esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 98/51/EY [2] mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. [3]

2. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut vakiintuneessa oikeuskäytännössään, [4] että arvioitaessa EY 226 artiklan mukaisen kanteen osalta sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä.

3. Esillä olevassa asiassa esitetyistä asiakirjoista käy ilmi, että Italian tasavalta ei ollut antanut kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä komission perustellussa lausunnossaan asettaman kahden kuukauden määräajassa, joka päättyi 14.9.1999. Italian hallitus ei kiistä näitä tosiseikkoja.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.

2 — Toimenpiteiden vahvistamisesta tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY panemiseksi täytäntöön 9 päivänä heinäkuuta 1998 annettu komission direktiivi 98/51/EY (EYVL L 208, s. 43).

3 — Komission kanteessa vaadittiin alun perin toteamaan myös, että Italian tasavalta ei ollut noudattanut hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 76/895/ETY, viljojen torjunta-ainejäämistä annetun direktiivin 86/362/ETY, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 86/363/ETY ja torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun direktiivin 90/642/ETY muuttamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/41/EY (EYVL L 184, s. 33) eikä direktiivin 77/99/ETY ja direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta jauhettuun lihaan, lihavalmisteisiin ja tiettyihin muihin eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavien sääntöjen osalta 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/76/EY (EYVL 1998, L 10, s. 25) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut antanut säädetyssä määräajassa kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Komissio luopui kuitenkin osittain kanteestaan näiden kahden direktiivin osalta 21.5.2001 jättämällään asiakirjalla.

4 — Ks. esim. asia C-315/98, komissio v. Italia, tuomio 11.11.1999 (Kok. 1999, s. I-8001, 11 kohta).

Ratkaisuehdotus

4. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin hyväksyy komission nostaman kanteen ja toteaa seuraavaa:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut toimenpiteiden vahvistamisesta tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY panemiseksi täytäntöön 9 päivänä heinäkuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/51/EY 10 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.